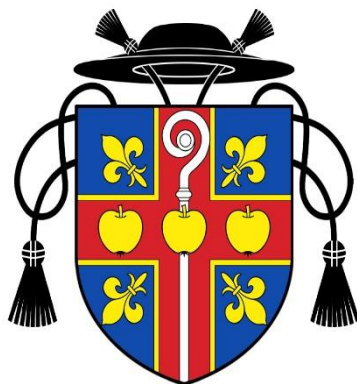

Farní list 120

Římskokatolické farnosti Nížkov

Motto:

*„Nesud'ťe.“
(Mt 7,1)*

Usmívej se. Bůh s Tebou bude celý den.

Denní modlitba apoštolátu modlitby

Nebeský Otče, kladu před Tebe celý dnešní den a ve spojení s Tvým Synem, který ve mši svaté neustále zpřítomňuje svou oběť za záchranu světa, Ti nabízím své modlitby, práce, utrpení i radosti.

Duch svatý, který vedl Ježíše, ať je i mým průvodcem a dává mi sílu svědčit o Tvé lásce. Spolu s Pannou Marií, Matkou našeho Pána a Matkou církve, to vše přináším jako svou nepatrnou oběť zejména na úmysly Svatého otce a našich biskupů pro tento měsíc:

Červenec 2020:

- ***Všeobecný úmysl:*** *Modleme se, aby rodiny dnešní doby byly doprovázeny s láskou, úctou a radou.*
- ***Národní úmysl:*** *Za rozpadající se rodiny a manžele v krizi – ať na přímluvu sv. Zdislavy vzájemnou láskou, úctou a věrností najdou cestu k sobě i k Bohu.*
- ***Farní úmysl:*** *Za zdařilou přípravu a průběh oprav farního majetku.*

Srpen 2020:

- ***Evangelizační úmysl:*** *Modleme se za všechny, kteří pracují a žijí u moře: námořníky, rybáře a jejich rodiny.*
- ***Národní úmysl:*** *Za ochranu přírody, požehnanou úrodu a dostatek vody – ať se na přímluvu sv. Prokopa staráme o vše svěřené moudře a s vděčností vůči Bohu.*
- ***Farní úmysl:*** *Za novou evangelizaci naší farnosti.*

Anděl Páně...

Slovo kněze

Milí farníci,
na dveře t'ukají prázdniny. Řada z nás na dovolenou vyrazí po Česku, někteří i po Evropě.

Prosba o pomoc s výukou náboženství

Už nyní je ale čas zamyslet se nad tím, co bude po prázdninách. Naše farnice, paní Jitka Mokrá, ve školním roce 2019/2020 končí z rodinných důvodů s výukou náboženství. Chtěl bych jí na tomto místě velice poděkovat za obrovský kus práce pro Boží království, který odvedla výukou náboženství na nízkovské základní škole.

Zároveň bych chtěl touto cestou poprosit o pomoc s výukou náboženství. Kdo byste byli ochotni, byť třeba výhledově, některé hodiny převzít, hlase se prosím u mne.

Na každém životě záleží

V době, kdy píšu tento úvodník, se média stále věnují případu smrti amerického černocho George Floyda, a následných protestů, které na řadě míst přerostly do pouličního násilí, rabování a ničení majetku, někde i do ničení a odstraňování soch. Shodou okolností začátkem června na pražském staroměstském náměstí obnoven mariánský sloup, živelně stržený rozvášněným davem v roce 1918.

Chtěl bych v této situaci připomenout tři věci. Za prvé: v civilizovaném, právním státě slušní lidé protestují pokojně. Člověk má snad do jisté míry právo demonstrativně zničit *svůj* majetek, ale rozhodně by neměl ničit majetek druhých ani majetek veřejný.

Ničení soch a pomníků nic neřeší

Za druhé: sochy nebo jiné pomníky se v každé době budovaly těm lidem, kteří měli být nějak oceněni za něco důležitého, co udělali či za něco důležitého, čeho se zastávali. Něco bylo motivem pro postavení sochy či jiného pomníku. A především tento motiv vztyčení pomníku by měl být posuzován při eventuálním rozhodování o odstranění pomníku. Novověcí bořitelé soch si ve své pyšce bohužel neuvědomují,

že žádný člověk (ovšem kromě zmíněné Panny Marie a Pána Ježíše) – tedy ani oni sami – není úplně bez hříchu a *každému z nás je možné něco vytknout*. Boření soch určitě *neřeší současné problémy*.

V souvislosti s bořením soch osob, jimž se právem či neprávem vytýká nějaká spojitost s diskriminací či otrokářstvím se nám nabízí zajímavý námět k přemýšlení. Položme si otázku: *Co dnes zotročuje člověka, co nebo kdo nám bere svobodu nebo dokonce život?* Určitě člověka zotročují a berou mu život drogy. Například podle jedné trochu starší statistiky v roce 2012 v Praze více než čtvrtinu žadatelů o léčbu ze závislosti na drogách tvořili uživatelé marihuany. Proč dnes nikdo neprotestuje proti *současným* snahám o legalizaci marihuany a lžím některých politiků o tom, že marihuana je neškodná? Kdyby byla tak neškodná, proč by její uživatelé žádali o léčbu?

Svobodu a někdy i život nám určitě bere hřích, to znamená každá naše volba, která byla poznamenána deficitem lásky. Kdo protestuje proti tomu, že v jednání všech lidí vidíme občas deficit lásky?

Celosvětově se podle UNICEF *v současnosti* ročně více než milion dětí stává předmětem obchodu s dětmi. Kdo proti tomu protestuje?

I mnoho dospělých se *v současnosti* stává předmětem či obětmi obchodu s lidmi (nucená prostituce, nesvobodné podmínky zahraničních dělníků, obchodování s ještě nenarozenými dětmi prostřednictvím takzvaného surrogátního mateřství apod). Kdo proti tomu protestuje?

Mnoho lidí se *v současnosti* každý pracovní den stává obětmi brutálního násilí při takzvaném umělém přerušování těhotenství. Kdo proti tomu protestuje?

Shora uvedenými otázkami chci připomenout, že prostě žijeme ve světě, který je zřetelně poznamenán hříchem a zlo se často projevuje právě v nerespektování lidské důstojnosti. Není realistické čekat od jakýchkoliv, byť sebelepších zákonů států úplné vyřešení shora nastíněných problémů. Jádrem zlého chování má totiž duchovní povahu.

Jak se tedy k tomu všemu postavit? S oblibou připomínám, že příběhy z úplného začátku Bible, z prvních jedenácti kapitol První knihy

Mojžíšovy (knihy Genesis) se týkají také (a možná především) nás samotných. Ve čtvrté kapitole čteme o tom, jak Kain „vzplanul velikým hněvem“. Bůh Kaina svým slovem nabádá ke konání dobra a varuje ho před hněvem a před tím, že by ho hřích mohl ovládnout. Kain ale Boží slovo ignoruje, a to vede k tomu, že v tom svém velikém hněvu zabije bratra Ábela. Jaké z toho plyne poučení? Vůbec nejdůležitější v boji proti násilí je opírat se o Boží slovo a Boží milosrdenství a o nauku církve, která se snaží promýšlet, jak Boží vůli milosrdného Otce naplňovat v současné době. A také bojovat v síle Ducha svatého s vlastním hněvem, snažit se mít hněv pod kontrolou. Čerpat sílu z Kristova kříže a zmrtvýchvstání. Chceme-li bojovat s neúctou vůči lidské důstojnosti, musíme tedy začít v první řadě sami u sebe, ale neměli bychom přehlížet ani to, co se děje v našem okolí nebo i ve světě.

Úcta církve ke každému člověku

Za třetí, a to je vůbec nejdůležitější: *církev si po vzoru své Hlavy, Pána Ježíše, váží úplně každého lidského života, a to bez výjimky.* To znamená také života lidí patřících k etnickým či jiným menšinám, lidí žijících na okraji společnosti, života nenarozených dětí, života vážně nemocných, života umírajících i života těžkých zločinců. *Každý lidský život je vždy posvátný,* protože člověk je stvořený k obrazu Božímu a Boží syn přijal lidské tělo z Panny Marie a stal se člověkem. Nekonečně svatý Boží syn žil *lidský život* a podobal se nám ve všem, kromě hříchu. Na této posvátnosti každého lidského života nemůže nic změnit žádný světský zákon.

S názory druhých lidí nemusíme, a v některých případech bychom ani neměli, souhlasit. Ale i tak bychom si měli těchto lidí vážit a oni by to z našeho jednání měli vycítit.

P. Zdeněk Sedlák

Akce, události, nabídky, upozornění

- Od první červencové neděle – dá-li Pán – budeme nedělní mši sv. v 10 hodin slavit opět v Sirákově.
- Od prvního srpnového pondělí – dá-li Pán – převezme slavení pondělních mší sv. v Nížkově opět P. Jan Ladislav Novák z Polné.
- Kostnice bude od července – dá-li Pán – opět otevřena v zavedených víkendových hodinách, tj. o sobotách a nedělích od 14 do 17 hodin.
- Pastorační nemocných – od července už bude kněz navštěvovat všechny nemocné, ke kterým pravidelně chodí, pokud oni nepožádají, aby návštěvu vynechal či odložil

Červenec:

- ⇒ 2. 7. (1. čtvrtek) – dopoledne pastorační nemocných v Bukové (!!!), od 17:30 adorace za nová kněžská a řeholní povolání
- ⇒ 3. 7. (1. pátek) – pastorační nemocných v Nížkově; od 17 hodin adorace a příležitost ke svátosti smíření;
- ⇒ 5. 7. (neděle) – Slavnost sv. Cyrila a Metoděje (doporučený svátek); pout' v Sirákově
- ⇒ 17. 7. (pátek) – dopoledne pastorační nemocných v Sirákově a Poděšíně (!!!)
- ⇒ 19. 7. (neděle) – sbírka na Charitu
- ⇒ 26. 7. – 1. 8. – Farní tábor ve Fryšavě pod Žákovou horou

Srpen:

- ⇒ 2. 8. (neděle) – sbírka na afrického bohoslovce
- ⇒ 6. 8. (1. čtvrtek) – dopoledne pastorační nemocných v Bukové (!!!), od 17:30 adorace za nová kněžská a řeholní povolání
- ⇒ 7. 8. (1. pátek) – pastorační nemocných v Nížkově; od 17 hodin adorace a příležitost ke svátosti smíření;
- ⇒ 10. 8. – 14. 8. a 18. 8. – 22. 8. dovolená duchovního správce
- ⇒ 15. 8. (sobota) – Slavnost Nanebevzetí Panny Marie, dopoledne pastorační nemocných v Sirákově a Poděšíně (!!!)
- ⇒ 16. 8. (neděle) – sbírka na kněžský seminář a formaci (našich) bohoslovců
- ⇒ 30. 8. (neděle) – požehnání školních potřeb a farní dopoledne

- ❖ **Úklid fary:** 18. 7. Dočekalová Ludmila, Marta;
8. 8. Holcmanová Zdena; 29. 8. Pokorná Marie

Změny vyhrazeny

Okénko (nejen) pro princezny

Moje princezno, ... VYDEJ SE

Vidím, jak se rozdáváš druhým lidem. Miluji Tvé srdce a způsob, jak nabízíš pomocnou ruku těm, kdo to potřebují. Pokaždé, když se vzdáš svého pohodlí a obětuješ svůj život v mém zájmu, najdeš pravý zdroj klidu a radosti.

Chci, aby sis pamatovala, že mě nikdy nemůžeš předčit v dávání, má láska. Všechno, co děláš nebo říkáš pro šíření mého Království, se Ti v hojnosti vrátí.

Teď jdi... a rozdávej svůj čas a něžnost světu, který zoufale potřebuje, abych se ho Tvým prostřednictvím dotkl.

S láskou

Tvůj Král a Dárce života

Milostné dopisy od Tvého Krále Milované Princezně - S. R. Shepherd

Okénko (nejen) pro mládež

Rozhlížeš se!

Co děláš poslední dobou? Zastav se, pozoruj a naslouchej. Zkus si udělat čas, věnuj půlhodinku sobě, lehni si třeba na karimatku nebo postel v pokoji a zkus se nehýbat, zkus jen pozorovat to, co máš v dohledu před sebou. Jak se asi cítí nemohoucí lidé okolo tebe?

Lež a nehýbej se. Zkus přemýšlet, děkovat a prosit. Jak se cítí lidé, kteří nemohou opustit lůžko, kteří se nezvládnou sami projít? Můžou pozorovat jen to samé, žádný pořádný impuls nevidí. Z okna můžeš vidět plynutí mraků, jaké je počasí, jestli je teplo nebo chladno. Pojď to, prosím, zkusit.

Pak, prosím tě, vstaň, jak říká papež František v mottu letošního světového dne mládeže: „Mládenče, pravím ti, vstaň.“ A zajímej se

o to, co můžeš udělat ty. Zkus napsat dopis, zavolat svým blízkým, udělej dobrý skutek. Pokud máš tu možnost, objevuj, co ti bylo dosud v okolí skryté. Pokud máš blízko les a nebydlíš ve městě, objevuj a obdivuj krásu stvoření všeho okolo. Nemusí to být za nějakým cílem, jen poznávej a buď vděčný.

Je dost možné, že v naší zemi zůstaneme i přes prázdniny. Stav se může každým dnem měnit. Ty ale můžeš poděkovat Bohu i za tuto dobu. Právě třeba i tím, že uděláš něco pro sebe nebo pro Něho. Můžeš kráčet naší zemí, prozkoumávat tebou neobjevené poutní cesty a nést oběť za sebe. Toto období je o zkouškách. Zkouškách naší víry, soudržnosti a dobroty.

(www.signalny.cz)

Okénko (nejen) pro seniory

Trpělivost s vlastními chybami a nedostatky

Člověk, který v duchovním životě ušel kus cesty, touží Pána milovat z celého srdce, naučil se mu více důvěřovat a uprostřed těžkostí se odevzdávat do jeho rukou.

Je tu však ještě jedna riziková oblast, kvůli níž může ztrácet pokoj a klid duše. Podotýkám, že ďábel ji často využívá k tomu, aby nás trápil a zbavoval odvahy. Jde o vnímání vlastní ubohosti, o zkušenost s vlastními pády a chybami, kterých se dopouštíme v té či oné oblasti, přes všechnu naši dobrou vůli a snahu o nápravu.

Předně je nutné si uvědomit, že smutek, strach a neklid, které pociťujeme po každém takovém pádu, nejsou dobré. Musíme udělat maximum pro to, abychom si uchovali pokoj.

Při každodenní zkušenosti s vlastní bídou a chybami mějme na paměti tento princip: nejde tolik o to, abychom vyvinuli nadlidské úsilí a zcela vymítli všechny své nedostatky a hříchy (což je ostatně mimo naše možnosti), jako spíš o to, abychom se naučili co nejrychleji a znovu získat ztracený pokoj, a vystříhali se tak sebestředného zármutku a malomyslnosti.

Rozhodně to neznamena, že bychom měli být laxní vůči hříchu, natož abychom rezignovali nad vlastní prostředností či vlažností! Právě naopak, porosteme ve svatosti tím daleko rychleji, a to z mnoha důvodů.

Zprvé je tu princip, který neustále opakujeme: Bůh v nás může působit snáze, máme-li v duši pokoj. Od hříchu se nedokážeme osvobodit vlastní silou, ale jediné s pomocí Boží milosti. Spíše než zlobit se na sebe, je proto účinnější hledat znovu ztracený pokoj, aby mohl Bůh zasáhnout.

Dalším důvodem je, že takové jednání se Hospodinu líbí. Je zřejmé, jaká reakce ho asi potěší víc - jestli to, když po pádu ztrácíme odvahu, trápíme se a vztekáme, anebo když zareagujeme tím, že mu řekneme: „Pane, prosím Tě o odpuštění, znovu jsem zhřešil. Vidiš, co dokážu, když mě necháš samotného! Odevzdávám se Ti však s důvěrou ve Tvé milosrdenství a odpuštění a děkuji Ti, že jsi nedopustil, abych upadl do ještě většího hříchu. Svěřuji se Ti s důvěrou, protože vím, že přijde den, kdy mě zcela uzdravíš. Ale než se to stane, prosím Tě, aby mě zkušenost vlastní bídy vedla k tomu, že budu pokornější a láskyplnější ke svým bližním. Dej, abych pochopil, že sám ze sebe nemohu nic, ale že mám očekávat všechno výlučně od Tvé lásky a od Tvého milosrdenství.“

Avšak existuje ještě i třetí důvod, proč je prospěšné učit se pokojně přijímat vlastní slabost. Jde o to, že trápení, smutek a malomyslnost, které pocítujeme po našich neúspěších a chybách, jsou málokdy čisté, málokdy jsou způsobeny jen bolestí z toho, že jsme zarmoutili Boha. Bývá tu příměs velké dávky pýchy. Náš smutek a sklíčenost plynou z toho, že byla otřesena idealizovaná představa, kterou jsme o sobě měli. Naše duševní bolest velmi často souvisí se zraněnou pýchou! A proto bývá přemírná bolest jen známkou toho, že jsme vkládali důvěru jen sami v sebe, ve vlastní síly, a nikoliv v Boha.

*z knihy „Hledej pokoj a zůstávej v něm“ autora Jacquese Philippe
vybrala Jana Vosmeková*

Svatý Jáchym a svatá Anna

Kdy žili: 1. století

Liturgický svátek: 26. 7.

Stupeň slavení: památka

Patron: Jáchym je patronem manželských párů, truhlářů a obchodníků s plátnem. K Anně se obrací ti, kteří prosí za šťastné manželství, za požehnání dětí, za šťastný porod; je patronkou matek, vdov, žen v domácnosti. Oba jsou vzorem především pro všechny prarodiče.

Dva na první pohled nepatrní lidé, kteří i přes nezdary stále důvěřovali Bohu, který byl pro ně na prvním místě.

Jáchym a Anna byli manželé a rodiče Panny Marie, živili se pastýřstvím. Žili skromně, třetinu příjmu dávali chudým, třetinu chrámu a jednu třetinu si nechávali pro sebe. Nikdy netrpěli nedostatkem, alespoň ne tím materiálním. Po dvacet let totiž strádali jiným způsobem, nedařilo se jim totiž počít dítě, což byla pro oba velká bolest, navíc ostatní lidé to vnímali jako znamení Božího trestu. Celé toto neštěstí vyvrcholilo, když velekněz odmítl z toho důvodu Jáchymovu oběť, kterou jako starší kněz přinesl do chrámu.

Jáchym se pak uchýlil na poušť, kde se modlil. On i Anna to mohli s Bohem vzdát, mohli mu svůj osud vyčítat, ale oni mu stále důvěřovali a nechávali mu prostor ve svém životě. Po pár dnech se Jáchymovi zjevil anděl a oznámil mu, ať se vrátí k manželce, že se jim narodí dítě. Skutečně se jim narodila dcera, kterou pojmenovali Marie.

Jáchym zemřel, když byla Marie ještě malá, neboť už byl hodně starý. Anna pak dala Marii na výchovu do jeruzalémského chrámu. Sama se údajně dožila vysokého věku.

„iZIDOOR“

Mše svaté s intencemi v červenci 2020

Středa 1. července	18:00 Za Františka Gabriela, manželku, jejich rodiče a sourozence, rodiče Semerádovy a Pilvovskovy
Čtvrtek 2. července	18:00 Za nová kněžská a řeholní povolání
Pátek 3. července Svátek sv. Tomáše, apoštola	18:00 Za dar víry pro děti a mládež
Sobota 4. července Památka sv. Prokopa, opata	7:30 Za Jana Mokrého, rodiče, sourozence, celou přízeň a duše v očistci
Neděle 5. července Slavnost sv. Cyrila a Metoděje, biskupa, patronů Evropy	7:00 Za Josefa Fraňka a rodiče, rodinu Peterkovu a živé i zemřelé těchto rodin a duše v očistci 8:30 Za farnost 10:00 (Sirákov) Za živé a zemřelé občany vesnice Sirákova
Pondělí 6. července	18:00 Za rodiče Sobotkovy, celý rod a za rodiče Janákovy
Úterý 7. července	18:00 Za pronásledované křesťany a milost obrácení pro jejich pronásledovatele
Středa 8. července	18:00 Za členky modliteb matek a na úmysly jejich modliteb
Čtvrtek 9. července	18:00 Na dobrý úmysl
Pátek 10. července	18:00 Za Jaroslava Baumruka, rodiče, sourozence a duše v očistci
Sobota 11. července Svátek sv. Benedikta, opata, patrona Evropy	7:30 Za Marii a Josefa Polreicha, syna Miloslava a duše v očistci

Neděle 12. července 15. neděle v mezidobí	7:00 Za farnost 8:30 Za Jiřího Klímu, švagry, rod Stránských a Štohanzlů 10:00 (Sirákov) Za rodiče Staňkovy, Josefa Štikara a duše v očistci
Pondělí 13. července	18:00 Za Josefa a Františku Kučerovy, jejich rodiče a sourozence a celou živou i zemřelou přízeň
Úterý 14. července	18:00 Za rodiče Pokorných, syna a dceru, rodinu Filipovu a za celou živou i zemřelou přízeň
Středa 15. července Památka sv. Bonaventury, biskupa a učitele církve	18:00 Za Annu Čejkovu, Boženu Štursovou, Miloslava Čejku, synovce Vojtěcha a živou i zemřelou rodinu Čejkovu, Štursovou a Baumrukovu
Čtvrtek 16. července	18:00 Za Růženu a Jana Vlčkovy, syna, zete a živé i zemřelé těchto rodin
Pátek 17. července	18:00 Za Vlastu a Stanislava Bártovy, oboje rodiče, sourozence a celou živou přízeň
Sobota 18. července	7:30 Za rodinu Holcmanovu a Dienerovu a na poděkování za dar zdraví
Neděle 19. července 16. neděle v mezidobí	7:00 Za Václava a Miladu Fejtovy, rodiče Vlčkovy, všechny živé i zemřelé těchto rodů a duše v očistci 8:30 Za farnost 10:00 (Sirákov) Za Jana a Marii Henzlovy, živé a zemřelé členy těchto rodů a duše v očistci
Pondělí 20. července	18:00 Za Františka Tonara a jeho manželku, za Milana Zvolánka a rodiče, za duše v očistci a dar zdraví pro celou přízeň
Úterý 21. července	18:00 Za rodiče Kašpárkovy, jejich sourozence a rodiče

Středa 22. července Památka sv. Marie Magdalény	18:00 Za Annu Enderlovou, Annu Štohanzlovou, Annu Kosourovou a celou živou i zemřelou přízeň
Čtvrtek 23. července	18:00 Za Annu a Františka Landovy, zete a živou i zemřelou přízeň
Pátek 24. července	18:00 Za Annu a Jana Chvátalovy, nemocnou osobu a duše v očistci
Sobota 25. července Svátek sv. Jakuba, apoštola	7:30
Neděle 26. července 17. neděle v mezidobí	7:00 Za farnost 8:30 Za Bohuslavu Filipovou, Jana a Ludmilu Pospíchalovy a živou i zemřelou přízeň 10:00 (Sirákov) Za Petra Krále, Jaroslava Chvátala, bratry, otce Františka, celý rod Chvátalů a Jelínků
Pondělí 27. července Svátek sv. Gorazda a druhů	18:00 Za Marii a Josefa Pospíchalovy, jejich sourozence a Marii Novotnou
Úterý 28. července	18:00 Za živé i zemřelé členy nízkovského hasičského sboru
Středa 29. července Památka sv. Marty	18:00 Za rodiče Kučerovy, dva syny, dceru a duše v očistci
Čtvrtek 30. července	18:00 MŠE SVATÁ NEBUDE
Pátek 31. července Památka sv. Ignáce z Loyoly, kněze	18:00 Za rodinu Kulhánkovu a Dolní a za celý rod

Změny vyhrazeny

Pro zasmání

Jedna starší židovská dáma připravovala poslední vůli. Za prvé chtěla být zpopelněna a potom si přála, aby její popel byl rozptýlen v největším obchodním domě ve městě. „No, toto!” zvolal přítomný rabín. „A proč právě tam?” „No, abych měla jistotu, že mě moje dcery alespoň dvakrát týdně navštíví!”

Mše svaté s intencemi v srpnu 2020

Sobota 1. srpna Památka sv. Alfonsa z Liguori, biskupa a učitele církve	7:30
Neděle 2. srpna 18. neděle v mezidobí	7:00 Za farnost 8:30 Za Annu a Josefa Bečkovy, Josefa a Marii Jágrový a jejich živé i zemřelé členy rodiny 10:00 (Sirákov) Za Josefa Roseckého, manželku Jindřišku, syna Bohumila a jejich rodiče
Pondělí 3. srpna	18:00 Za Jitku Frömllovu, manžela a živou i zemřelou přízeň
Úterý 4. srpna Památka sv. Jana Marie Vianneye, kněze	18:00 MŠE SVATÁ NEBUDE
Středa 5. srpna	18:00 Za rodiče Pojmonovy, syna Josefa, rodiče Eliášovy, jejich děti a duše v očistci
Čtvrtek 6. srpna Svátek Proměnění Páně	18:00 Za nová kněžská a řeholní povolání
Pátek 7. srpna	18:00 Za dar víry pro děti a mládež
Sobota 8. srpna Památka sv. Dominika, kněze	7:30
Neděle 9. srpna 19. neděle v mezidobí	7:00 Za Růženu a Václava Stránských, dceru, čtyři zetě, rod Stránských, Wasserbauerů a duše v očistci 8:30 Za farnost 10:00 (Sirákov) Za Josefa Musila, celý rod Musilů, rodinu Ondrákovu a duše v očistci
Pondělí 10. srpna Svátek sv. Vavřince, mučedníka	18:00 Za Alenu Pojmonovou, sourozence a dvoje rodiče

Úterý 11. srpna Památka sv. Kláry, panny	18:00 MŠE SVATÁ NEBUDE
Středa 12. srpna	18:00 Za členku Modliteb matek a na úmysly jejich modliteb
Čtvrtek 13. srpna	18:00 MŠE SVATÁ NEBUDE
Pátek 14. srpna Památka sv. Maxmiliána Marie Kolbeho, kněze a mučedníka	18:00 Za dar zdraví a Boží ochranu pro celou rodinu
Sobota 15. srpna Slavnost Nanebevzetí Panny Marie	7:30 Na poděkování za dožití 93 let a za Boží ochranu a přimluvu Panny Marie pro celou rodinu
Neděle 16. srpna 20. neděle v mezidobí	7:00 8:30 10:00 (Sirákov) Za Lubomíra Černého, Josefa Kučeru, Františka a Marii Růžičkovy
Pondělí 17. srpna	18:00 Za rodiče Eliášovy, jejich děti Marii, Alenu, Josefa a zetě Josefa
Úterý 18. srpna	18:00 MŠE SVATÁ NEBUDE
Středa 19. srpna	18:00 Za rodiče Gabrielovy, Semerádovy, Kučerovy, Pilvovskovy a celou živou i zemřelou přízeň
Čtvrtek 20. srpna Památka sv. Bernarda, opata a učitele církve	18:00 Za Jaroslava Baumruka, vnuka Vojtěcha a živou i zemřelou rodinu
Pátek 21. srpna Památka sv. Pia X., papeže	18:00 MŠE SVATÁ NEBUDE
Sobota 22. srpna Památka Panny Marie Královny	7:30 MŠE SVATÁ NEBUDE
Neděle 23. srpna 21. neděle v mezidobí	7:00 8:30 10:00 (Sirákov)

Pondělí 24. srpna Svátek sv. Bartoloměje, apoštola	18:00 Za Marii Enderlovou, manžela a celou živou i zemřelou přízeň
Úterý 25. srpna	18:00 Za Františka Toufara, rodiče, rodiče Kolouchovy a celou živou i zemřelou přízeň
Středa 26. srpna	18:00 MŠE SVATÁ NEBUDE
Čtvrtek 27. srpna Památka sv. Moniky	18:00 MŠE SVATÁ NEBUDE
Pátek 28. srpna Památka sv. Augustina, biskupa a učitele církve	18:00 MŠE SVATÁ NEBUDE
Sobota 29. srpna Památka umučení sv. Jana Křtitele	7:30 Za Miroslava Polreicha a duše v očistci, za zdraví a požehnání pro žijící členy rodiny
Neděle 30. srpna 22. neděle v mezidobí	7:00 8:30 10:00 (Sirákov) Za Josefa a Martina Sobotku, jeho sourozence a rodiče, za Anežku Navrátilovou, její rodiče, celou rodinu Sobotkovu a duše v očistci
Pondělí 31. srpna	18:00 Za Františka Dočekala, oboje rodiče, rodinu Dočekalovu a duše v očistci

Změny vyhrazeny

Tabulka lektorů v červenci 2020

ST	1			Holcmanová Z.		
ČT	2			Chromá H.		
PÁ	3					
SO	4					
NE	5	1. čtení	7:00	Wasserbauerová M.	8:30	Stražilová S.
		2. čtení	7:00	Brukner J. st.	8:30	Jindrová V.
		přímluvy	7:00	Brukner Jakub	8:30	Vlčková N.

P;O	6			Jindrová V.		
ÚT	7			Bártová J.		
ST	8			Laštovičková M.		
ČT	9			Chromá H.		
PÁ	10					
SO	11					
NE	12	1. čtení	7:00	Wasserbauerová M.	8:30	Němcová T.
		2. čtení	7:00	Brukner J. st.	8:30	Havlíčková V.
		přímluvy	7:00	Eliáš B.	8:30	Vlčková P.
PO	13			Jindrová V.		
ÚT	14			Bártová J.		
ST	15			Laštovičková M.		
ČT	16			Chromá H.		
PÁ	17					
SO	18					
NE	19	1. čtení	7:00	Wasserbauerová M.	8:30	Holcmanová Z.
		2. čtení	7:00	Brukner J. st.	8:30	Vosmeková J.
		přímluvy	7:00	Brukner Jakub	8:30	Vlčková N.
PO	20			Jindrová V.		
ÚT	21			Bártová J.		
ST	22			Holcmanová Z.		
ČT	23			Chromá H.		
PÁ	24					
SO	25					
NE	26	1. čtení	7:00	Wasserbauerová M.	8:30	Bártová J.
		2. čtení	7:00	Brukner J. st.	8:30	Linhartová M.
		přímluvy	7:00	Eliáš B.	8:30	Vlčková P.
PO	27			Jindrová V.		
ÚT	28			Bártová J.		
ST	29			Laštovičková M.		
ČT	30			Chromá H.		
PÁ	31					

Tabulka lektorů v srpnu 2020

SO	1					
NE	2	1. čtení	7:00	Wasserbauerová M.	8:30	Strašilová S.
		2. čtení	7:00	Brukner J. st.	8:30	Jindrová V.
		přímluvy	7:00	Brukner Jakob	8:30	Vlčková N.
PO	3			Jindrová V.		
ÚT	4			Bártová J.		
ST	5			Holcmanová Z.		
ČT	6			Chromá H.		
PÁ	7					
SO	8					
NE	9	1. čtení	7:00	Wasserbauerová M.	8:30	Němcová T.
		2. čtení	7:00	Brukner J. st.	8:30	Havlíčková V.
		přímluvy	7:00	Eliáš B.	8:30	Vlčková P.
PO	10			Jindrová V.		
ÚT	11			Bártová J.		
ST	12			Laštovičková M.		
ČT	13			Chromá H.		
PÁ	14					
SO	15					
NE	16	1. čtení	7:00	Wasserbauerová M.	8:30	Holcmanová Z.
		2. čtení	7:00	Brukner J. st.	8:30	Vosmeková J.
		přímluvy	7:00	Brukner Jakob	8:30	Vlčková N.
PO	17			Jindrová V.		
ÚT	18			Bártová J.		
ST	19			Holcmanová Z.		
ČT	20			Chromá H.		
PÁ	21					
SO	22					

NE	23	1. čtení	7:00	Wasserbauerová M.	8:30	Bártová J.
		2. čtení	7:00	Brukner J. st.	8:30	Linhartová M.
		přímluvy	7:00	Eliáš B.	8:30	Vlčková P.
PO	24			Jindrová V.		
ÚT	25			Bártová J.		
ST	26			Laštovičková M.		
ČT	27			Chromá H.		
PÁ	28					
SO	29					
NE	30	1. čtení	7:00	Wasserbauerová M.	8:30	
		2. čtení	7:00	Brukner J. st.	8:30	
		přímluvy	7:00	Brukner Jakub	8:30	
PO	31			Jindrová V.		

Zdena Holcmanová

Modlitba Matky Terezy za kněze

Maria, Matko Ježíšova,
 rozestři plášť své čistoty na naše kněze.
 Chraň je, ved' je a chovej je ve svém srdci.
 Buď jim Matkou, zvlášť když jsou znechuceni a osamělí.
 Miluj je a pečuj o ně, aby patřili Ježíši úplně.
 Vždyť jsou tvými syny tak jako Ježíš.
 Uchovej tedy jejich srdce čisté a neposkvrněné.
 Učiň, ať je jejich mysl naplněna Ježíšem.
 Vkládej Ježíše stále na jejich rty,
 aby hříšníkům a všem, které potkávají, nabízeli jen jeho.
 Maria, Matko Ježíšova, buď i jejich Matkou,
 miluj je a přinášej jim radost.
 Se zvláštní péčí se ujmi kněží nemocných a umírajících

a těch, kteří jsou nejvíce pokoušeni.
Rozpomeň se, že celé své mládí i stáří,
celý svůj život, věnovali službě a všechno dávali Ježíši.
Maria, žehnej jim a vyhrad' jim ve svém srdci zvláštní místo.
Dej jim kus svého srdce,
tak krásného, čistého a neposkvrněného, tak plného lásky a pokory,
aby i oni mohli růst do Kristovy podoby.
Drahá Maria, dej, ať jsou pokorní jako ty a svatí jako Ježíš.
Amen.

Tweetuj s Bohem

Co je to milost?

Milost je dar Božího nadpřirozeného života; je to Ježíšův velký dar pro nás (JAN 1,17). Milost z nás dělá Boží děti (skrze křest). Dává nám víru, naději a lásku, které potřebujeme, abychom mohli být Božími přáteli. Bez milosti nemůžeme dělat to, co od nás Bůh žádá. Účinky milosti se projevují mnoha různými způsoby. Podívej se na životy svatých. Všechno dobro, které vykonali, je výsledkem Boží milosti. Sv. Lukáš řekl o mladém Ježíšovi: „*Dítě rostlo a sílilo, bylo plné moudrosti a milost Boží byla s ním*“ (Lk 2,40). To chce Bůh pro každého.

JINÝ POSTOJ

K Bohu nejsme schopní přijít bez pomoci jeho milosti. Je to důsledek pádu do hříchu, který porušil naši lidskou přirozenost. Skrze Boží milost se naše oči otvírají pro jeho přítomnost v našem životě. Mění se náš postoj vůči druhým, když si uvědomujeme, že jsou Božími dětmi, a tedy našimi bratry a sestrami. Mění se i náš postoj vůči světu: mnohé z toho, co se nám zdálo být tak důležité, jako jsou peníze, majetek, kariéra a moc, se stává méně podstatným, zatímco důležitost jiných věcí, jako je například láskyplná pozornost k Bohu a bližním, roste. To všechno je důsledek Boží milosti. Sv. Pavel napsal: „*Neustále za*

vás děkuji svému Bohu pro Boží milost, která vám byla dána v Kristu Ježíši“ (1 Kor 1,4).

TVŮJ VZTAH S BOHEM

Tím nejdůležitějším, co nám milost může dát, je náš vztah se samotným Bohem. V tom jsme zcela závislí na něm. Když se díváme na přírodu a logicky uvažujeme, můžeme přijít na to, že musí existovat Bůh. Ale samotným uvažováním se nedostaneme o mnoho dál. Můžeme Boha poznat a navázat s ním láskyplný vztah pouze skrze jeho milost. Boží milost není určena pouze velkým světcům. Bůh chce dát svou milost všem. Všichni však nejsou pro její přijetí otevření. Když se soustředíme pouze sami na sebe a necháváme se vést svou pýchou a ješitností, nezůstává prostě dost místa a času pro Boha a jeho milost. Pamatuj si, že pycha a egoismus jsou kořenem všech hříchů.

MILOST A HŘÍCH

Boží milost přijímáme především skrze svátosti. Křtem se stáváme Božími dětmi (milost posvěcující). Skrze lásku k Bohu a svým bližním se snažíme v každodenním životě plnit jeho přikázání. K tomu také potřebujeme milost (milost pomáhající). Milost však nemá šanci v nás působit, pokud se vědomě rozhodneme, že Boha neposlechneme, což je hřích.

Proč ne? Protože svou neposlušností se stavíme proti Bohu a odmítáme jeho dary. A to má ničivé následky, protože bez daru milosti nemůžeme žít jako dobří křesťané! Hřích nejenom uráží Boha a zraňuje druhého člověka, ale ubližuje také nám samotným, protože oslabuje naši schopnost jednat dobře.

Náš vztah s Bohem a schopnost přijmout jeho milost se může obnovit pouze lítostí nad našimi hříchy a přijetím Božího odpuštění například skrze úkon kajícího ve mši, a především skrze svátost smíření. Boží odpuštění nás navrácí do stavu milosti, tedy do vztahu s Bohem. Proto tak naléhavé volání sv. Pavla: „*Kristovým jménem vyzýváme: Smířte se s Bohem!*“ (2 Kor 5,20).

MŮŽEŠ MILOST CÍTIT?

Blahoslavená Matka Tereza měla v období, které trvalo dvacet let, pocit, že s ní Bůh není. V modlitbě se cítila vyprahlá, prázdná a osamělá. Později toto období nazvala „temnou nocí“. Napsala. „*Ticho a prázdnota jsou tak velké, že se dívám, a nic nevidím, poslouchám, a nic neslyším*“,

Navzdory tomuto velkému utrpení byla schopná konat mnoho dobrého pro chudé. Jak? Skrze Boží milost. Necítila ji, ale Bůh a jeho milost byli zaručeně s ní!

Pocítila tuto milost ve svém životě dříve, když byla naplněná spalující láskou k Ježíši. Kvůli této milosti odevzdala celý svůj život Bohu skrze službu těm nejchudším z chudých, v nichž se setkávala s Ježíšem.

Milost je dar od Boha, který nám pomáhá žít jako dobří křesťané. Bez milosti nemůžeme věřit, nemůžeme se obrátit, nemůžeme konat dobro.

Převzato z knihy Tweetuj s Bohem (str. 344–345), upraveno

Marie Bruknerová

Duchovní správci naší farnosti

6. Jan Lašťovička

- narozen 1841 v Okrouhličce
- měl nížkovské kořeny – jeho rod pocházel z Laštovičkova mlýna č. p. 4
- opravil faru i kostel, na kostele vyměnil šindelovou krytinu za plechovou
- byl jmenován vikářem
- 1908 odešel na odpočinek do Chotěboře, kde byl farářem jeho příbuzný
- zemřel v roce 1929 a pohřben je v Chotěboři
- duchovní správce v letech 1897-1908

Co nám ho v kostele může připomínat:

- hodiny na kostelní věži z roku 1899

Adopce na dálku

Obdrželi jsme zprávu o ukončení studia adoptivního syna naší farnosti Vikyatha Shetty. Chlapce jsme podporovali od r. 2009, tj. 11 let. Vikyath je chlapec s kombinovaným postižením. Naše finanční podpora mu umožnila navštěvovat speciální školu, kde získal základní návyky a dovednosti potřebné k samostatnému životu. 28. 5. oslavil své 23. narozeniny a byl ze vzdělávacího programu vyřazen. Nyní ho můžeme zahrnovat do svých modliteb a vyprošovat mu vše dobré na jeho další životní cestě.

Jelikož bylo na zasedání farní rady odsouhlaseno rozhodnutí v adopci na dálku pokračovat, požádali jsme o další dítě k adopci. Byl nám vybrán chlapec Yashavanth, který na svého dárce již delší dobu čekal. Jedná se opět o indického chlapce, tudíž zůstává výše podpory stejná, ročně min. 4 900,- Kč. Uvádíme informace, které nám o něm a jeho rodině Arcidiecézní charita Praha poskytla.

Yashavanth je chytrým a poslušným chlapcem. Úspěšně dokončil 4. třídu ZŠ St. Francis Xavier, kde má dobré školní výsledky. Je velmi aktivní při míčových hrách a mezi jeho nejoblíbenější hry patří volejbal a fotbal. Rád tancuje. Jeho nejoblíbenějšími předměty jsou přírodověda a matematika. Má rád rýžový pokrm pulav. Rád by se jednou stal policistou, nebo pracoval v armádě.

Yashavanthova matka přišla o manžela před několika lety. Od té doby pracuje jako dělnice v továrně na kešu ořechy. Její plat je velmi nízký, nestačí pokrýt základní potřeby rodiny a nájemné za pronajatý dům. Kvůli tíživé finanční situaci přihlásila syna na internát.

S chlapcem je možné navázat korespondenci v anglickém nebo českém jazyce. Pokud byste měl někdo zájem o vedení této korespondence za naší farnost, můžete se přihlásit u pana faráře Sedláka.

za farní radu Jana Vosmeková

Věříme, že bůh pro nás děti má. Jen nevíme kdy, a jak se k nám dostanou.

Markét a Martina znám už dobrých deset let. Krom přátelství mě s nimi pojí také několik let v jednom ekumenickém společenství křesťanských studentů v Plzni. S Markét jsme jednou měly velmi osobní rozhovor o tom, jaké je to nést těžkost toho, když po sedmi letech manželství miminko stále nepřichází. A protože pro mě byla její slova o nesení tohoto kříže velmi povzbudivá na mé vlastní cestě, rozhodla jsem se sebrat odvalu a zeptat se Satkových, jestli by o tom nechtěli promluvit veřejně...

Jak bychom to úvodní představení udělali... Co kdybyste se představili navzájem?

Markéta: Já Martina vždycky představuji jako "mých 203 cm Boží milosti". Tolik měří do výšky a je to můj nejlepší přítel, který mě umí vytočit i rozesmát, miluje mě tak, jak jsem. Nenechá sebou zametat a přitom má laskavé srdce a miluje lidi kolem sebe. Tím si mě získal. :)

Martin: Kdysi jsem se modlil, abych manželce mohl s čistým svědomím říct, že je pro mě nejkrásnější a nejlepší na celém světě. A říkám to o ní pravdivě už sedm a půl roku, co jsme manželé. :) Markét hraje, zpívá, skládá písně, má vkus a je manuálně zručná. Je z nás dvou iniciativnější, nebojí se vést lidi a umí se dobře a krátce vyjadřovat. Doplnuje mě v mnoha věcech a moc si jí za to vážím!

Vím, že jste oba z křesťanských rodin, jak jste si ale víru vzali „za svou“?

Markéta: Oba pocházíme z prostředí, kde naši rodiče žijí živou křesťanskou vírou a od malička nám ukazovali svým životem jaké to je mít s Bohem vztah, řešit s Ním všechno a naslouchat, co říká. Když mi bylo 11, na jednom křesťanském táboře, jsem se jednoho večera s Bohem setkala a věděla jsem, že se Ho nepustím a rozhodla jsem se dát Mu svůj život k dispozici a nechala jsem se pokřtít. Je tomu už 22 let a bylo to nejlepší rozhodnutí mého života.

Martin: U mě to bylo více nahoru a dolů. Pro Boha jsem se s dětskou vírou rozhodl v sedmi letech díky jednomu skvělému kazateli, který byl hostem u nás v církvi. V pubertě jsem si ale potřeboval všechno

vyzkoušet a rozbít si nos, abych zjistil, na čem mi vlastně záleží. Nakonec to odneslo rozbité auto a to byl začátek mé cesty zpět k Bohu. Viděl jsem, že svůj život nemám ve svých rukou a zároveň jsem prožil to, že mě tu Pán Bůh chce ještě mít. Věřím, že i to byl výsledek modliteb mých rodičů a lidí okolo. Velmi mi pak pomohlo i to, že jsem viděl víru mých vrstevníků na studentských křesťanských skupinkách. Známe se už docela dlouho a Markét vždy velmi otevřeně mluví o tom, jaké to je, když nepřichází miminko... proto i tento rozhovor. V jaké fázi celé situace se zrovna nacházíte?

Markéta: Jsme ve fázi, kdy mě čeká chirurgický zákrok, který by s otěhotněním mohl pomoci nebo říct více o tom, proč se zatím otěhotnět nepovedlo.

Jak dlouho po svatbě jste vlastně začali řešit, že dítě stále nepřichází?

Markéta: O děti jsme od začátku manželství stáli, ale první dva roky jsme to neřešili, já ještě dodělávala školu a střídavě pracovala v ČR i zahraničí. Nicméně jsme věděli, že kdyby děti neplánovaně přišly hned, budeme za ně rádi. Dva roky po svatbě jsme si řekli, že tomu dáme úplně volný průběh, protože bychom už děti opravdu uvítali. O všem spolu mluvíme a tudíž i toto téma jsme řešili společně. K lékaři jsme oba šli ve fázi, když se děťátko po dalších 2 letech nedostavilo. Zdálo se, že zdravotně není důvod, proč bychom nemohli mít děti. To bylo horší než vědět, že je nějaký problém, který se dá řešit. Po dalších dvou letech se zjistilo, že lékaři něco přehlédli a že zřejmě u mě nefunguje vše úplně tak, jak se zdálo, a začalo se to řešit. Vlastně se mi v tu chvíli ulevilo, protože najednou byl možný problém pojmenován a dalo se pro to prakticky něco udělat. Teď mě čeká zákrok, ale kvůli situaci s koronavirem se musel odložit. U mě se střídá několik stavů, stav důvěry a spolehnutí se, že Bůh je mocnější než medicína a že Jeho plán s námi je dokonalý, pak jednou za čas stav naprostého zoufalství a zlomenosti, kdy si říkám, že už nemám sílu jít dál a pak i stav vděčnosti, kdy si víc uvědomuji, že jsem se během těch let čekání v některých názorech změnila a snad i dospěla. Pro Martina je nejtěžší vidět, že mě to trápí a nemůže s tím nic prakticky udělat. On děti miluje a těší se na ně, ale hormony s ním necvičí. :)

Martin: Je to tak. Pro chlapa je těžké slyšet, co jeho manželku trápí a nemít možnost nějak to hned vyřešit. Je potřeba v tom s Markét být, utřít sem tam slzu a obejmout ji. Byla doba, kdy se Markétě zdálo, že mně je ta celá situace jedno, že mi to ani nevadí. Vadí mi to také, ale spíše rozumově, než emočně. Nějakou dobu jsme věcem nechávali volný průchod, ale byl jsem rád, když jsme se pak rozhodli k praktickým krokům, vyšetřením a tak. Protože to bylo alespoň něco, co můžeme prakticky udělat. Nejhorší tedy pro mě zůstává vidět Markét, jak ji to někdy trápí.

Co přináší tento kříž do Vašeho duchovního života?

Markéta: Věříme, že Bůh pro nás děti má, dostali jsme na toto téma několik prorocství a povzbuzení z Písma, že děti mít budeme. Přesto nevíme, kdy ani jak se k nám dostanou. Prostě se učíme “stát na Božím slibu” a nepustit se ho. Připomínáme ho sobě i Jemu. Snáz se to říká, než žije, protože hořkost kvete bez práce a kořeny pouští velmi rychle, kdežto trpělivost, soucit a láska k lidem jsou vydržené. Nicméně rozhodli jsme se zápas s hořkostí podstoupit, tak bojujeme. Duch svatý je v Písmu nazýván také slovem Utěšitel. Musím říct, že jsem za to vděčná, protože Jeho utěšení je lepší než to lidské. Do bolavé rány přináší zklidnění a úlevu. Rána sice bolí a není pryč, ale dá se jít dál.

Martin: Je to školou i v tom, jak se vzdávat svých představ o tom, jak by měly věci být a důvěřovat Bohu, že On tomu rozumí lépe a je to tak pro nás dobré, i když to třeba ani tady na zemi nepochopíme. Člověk by měl raději své vlastní děti, ale proč bych nemohl přijmout své děti třeba z dětského domova? Určitě nás povzbuzují různá svědectví našich přátel o Božím zásahu v jejich životě, zároveň se k tomu nechceme upínat jako ke správnému řešení pro nás.

Markét, jedna otázka spíše na Tebe. Většina Tvých kamarádek má malé děti, jak se Vaše vztahy proměnily, když s nimi vlastně nemůžeš ze svého osobního života sdílet tuto zkušenost?

Máme kolem sebe mnoho dětí, oba jsme z velkých rodin a mezi dětmi jsme často, i mimo naši vlastní rodinu je několik dětí, některé jsou skoro jako naše vlastní, trávíme s nimi hodně času a radujeme se z toho. Ale přiznávám, že jsem několikrát už musela odmítnout návštěvu u některých našich přátel. Obzvláště určitá část měsíce je těžší a člověk je plačtivější, nálada je jako na houpačce, a hůř snáší prostředí rodin

s malými dětmi. Ale vždy jsem jim vysvětlila, jak to mám a proč a byli moc chápaví, holt jsme se třeba sešli někdy jindy. Většina mých kamarádek má malé děti a žijí celý den vším, co se točí kolem jejich dětí, proto některé z nich nemluví o ničem jiném, to je náročné. Nezazlívám jim to, ale někdy si s nimi nemám co říct a řešit jen děti nechci. Naštěstí jsou ale i takové maminky, které jsou schopné mluvit i o jiných věcech a s těmi je trávit čas pro mě snazší.

Uvažovali jste o adopci?

Martin: V našich rodinách jsou dvě adoptované děti, takže víme, jak to chodí. Jaké jsou radosti i úskalí adopce. Momentálně ale nevnímáme, že bychom se touto cestou měli vydat.

Martine, jak se proměnil Tvůj pohled na Markét?

Pro mě je úžasné poznávat moji Markétku, kterou lidé znají jako sebevědomou a silnou, zároveň jako křehkou a zranitelnou ženu. A to je něco, co mě k ní víc a více táhne. Je to opravdu lepší, než na začátku.

A Tvůj pohled na Martina Markét?

Náš vztah se během těch několika let hodně prohloubil a upevnil. Milujeme se mnohem větší, hlubší a trvalejší láskou, než jakou si pamatuji na začátku manželství. Ale existuje jisté nebezpečí pro vztah, které si uvědomuji a dovolím si v této souvislosti na rovinu říct jednu věc, kterou asi řeší více žen, které čekají na děti a ony nepřicházejí, žel se o tom moc nemluví. Mezi tím, kdy je manžel manželem a nejbližším přítelem a tím, kdy se z něj stane spermobanka a prostředek k otěhotnění, je velmi tenká hranice. Nikdy by mě nenapadlo, že ji člověk tak snadno může překročit, pokud si nedá bacha. A musím říct, že pro zoufalou ženu je velmi snadné se k manželovi jako ke spermobance začít chovat. Jsem vděčná Bohu, že nás učí vzájemně si sloužit z lásky, a ne se využívat. Zní to drsně, ale je to tak.

Co byste vzkázali párům, které zjišťují, že to s otěhotněním nebude tak snadné, jak čekali a také těm, co jsou takovým lidem nablízku?

Markét: Párům bych poradila, aby si zašly na vyšetření a nebáli říct si klidně o nějaké vyšetření nad běžný standard. Také aby se informovaly o možnostech řešení a neodkládaly to až do doby, kdy frustrace

povyroste. Doporučuji, aby se nebály spolu o svých obavách nebo pocitech otevřeně mluvit a dali do své bolesti alespoň trošku nahlédnout i svým nejbližším, předejdou tím mnoha “dobrým radám”, které spíš ublíží, než pomůžou. Ráda bych je povzbudila, aby neztrácely naději a bojovaly za vzájemnou úctu a lásku ve vztahu, protože je snadné vlivem zranění a bolesti poškodit nebo ztratit vztah, které měl být na celý život. Rodiny a přátele takového páru bych chtěla poprosit, aby milovali svými činy víc než svými slovy a radili jen opatrně. Trvalo mi dlouho, než jsem dokázala zavřít uši vůči všem těm dobře míněným, ale nevhodně řečeným radám, a naučila se na hlášky typu “sluší ti to s tím miminkem, měla by sis už konečně taky nějaké pořídit” nereagovat, nerozbrečet se, nenaštvat se a odpustit. Zároveň vím, že hluboká přátelství a láskyplné rodinné vztahy jsou prostředím, ve kterém si bolavá duše odpočine a je pak schopná se zvednout a dál bojovat. Za takové lidi kolem nás jsem nesmírně vděčná.

Martin: Ještě bych k tomu dodal a nechtěl bych, aby to vyznělo špatně, ale to, že občas mají lidé tendenci si říct, že mít děti je správně a do té doby, než děti přijdou, je život nedostatečný. Myslím, že s čekáním na děti je to podobné, jako s čekáním na toho pravého partnera. Období čekání není špatně, a když si to neuvědomíme, tak nám tento čas uteče mezi prsty, místo abychom za něj byli vděční a viděli příležitosti, které naopak nabízí. Moc nám všem přeji, ať umíme být spokojení a vděční za to, co zrovna máme.

Autor Alžběta Kalábová

Zdroj: <https://smagazin.signalny.cz/2004/verime-ze-buh-pro-nas-deti-ma-jen-nevime-kdy-a-jak-se-k-nam-dostanou-rikaji-satkovi>, upraveno

O dětech

Vaše děti nejsou vašimi dětmi. Jsou syny a dcerami Života, toužícího po sobě samém. Přicházejí skrze vás, ale ne od vás. A třebaže jsou s vámi, přece vám nepatří.

Můžete jim dát svou lásku, ne však své myšlenky, neboť ony mají své vlastní myšlenky. Můžete dát domov jejich tělům, ne však jejich duším, neboť jejich duše přebývají v domově zítřka, který vy nemůžete navštívit dokonce ani ve svých snech.

Můžete se snažit být jak ony, nepokoušejte se však učinit je podobné sobě. Neboť život nekráčí zpět a nezastavuje se u včerejška.

Jste luky, z nichž jsou vaše děti vystřelovány jako živé šípy. Lučištník vidí na stezce nekonečna terč a napíná vás svou silou, aby jeho šípy letěly rychle a daleko. Ať napínání rukou Lučištníka je pro vás radostí. Neboť jak miluje šíp, který letí, tak miluje také luk, který je pevný.

(Chalil Džibrán: Prorok)

Pozvání na poutní zájezd

Srdčně zveme všechny farníky na farní pouť, tentokrát na jedno z nejstarších poutních míst v Čechách, Svatou horu u Příbrami, kde si můžeme společně vyprosít potřebné milosti pro sebe a své drahé v bazilice Nanebevzetí Panny Marie.

Pouť se uskuteční, dále Pán Bůh, 12.9.2020.

Přihlašovat se můžete v zákristii kostela od 20.8. do 31.8. V případě nenaplněné kapacity autobusu, budou po tomto termínu nabídnuta volná místa zájemcům z okolních farností.

Bližší program zájezdu bude zavčas umístěn do vývěsky před kostelem.

za organizátory zájezdu P.Zdeněk Sedlák a Jana Vosmeková

Sestra Štěpánka v akci

Řádová sestra, co ráda tancuje, skládá básně, píše blog a své zážitky sdílí přes Facebook. Daniela Šenkeříková aneb Sestra Marie Štěpánka je veselá mladá slečna, která se rozhoduje především srdcem. Když jsem se zeptala, proč se ze všech možných řádů rozhodla zrovna pro dominikánky, s úsměvem odpověděla: „To je stejné, jako když se dívka zamiluje. Nedokáže vysvětlit, proč zrovna do tohoto kluka. Prostě to cítí.“

Kdy jsi pocítila, že tě Bůh volá k sobě?

Už asi na střední. Měly jsme se sestrami dominikánkami skvělý vztah, ale já se tenkrát domnívala, že si to Boží volání špatně vykládám. Já – a sestra? To přece ne... Tolik mých kamarádek je přece zbožnějších než já, z těch by byly skvělé sestry. Myslela jsem, že po odchodu ze školy to odezní. Ale neodeznělo. Ty náznaky nepřestaly. Tak jsem si řekla, že Pána Boha trochu vyzkouším. Kupříkladu jsem se jednou zařekla, že když během přímluv v kostele dneska zazní prosba za nová kněžská a řeholní povolání, budu to brát jako znamení. No, jenže zazněla jen přímluva za kněžská povolání. Tak vidíš, Pane Bože, to nebudu brát jako signál, když jen za kněžská, říkala jsem si. Chvilí potom ale kněz dodal, že nemáme v modlitbách myslet jen na kněze, ale i na řeholníky. Tak to neplatí, Pane Bože, to sis tam teď jen tak domyslel, protestovala jsem v duchu. :-) A tak to šlo několik dalších týdnů.

„Rodina nevěděla, že uvažuji o vstupu do kláštera. Babička z toho byla dokonce hodně smutná. S povoláním k zasvěcenému životu je to jako se stavbou dálnice – všichni ji chtějí, ale nelíbí se jim, když vede přes jejich pozemek.“

A co pro tebe bylo nakonec rozhodující?

Hodně se mi tenkrát líbil jeden kluk. Jelikož pocházím z Valašska, miluju folklór. Chodívali jsme spolu do tanečního souboru, se kterým jsme při různých příležitostech vystupovali. Podívej, Pane Bože, mně se líbí tenhle kluk, já přece nemůžu do kláštera, v duchu jsem se svěřovala Pánu. Jenže ten kamarád se pořád k ničemu neměl a já nebyla tak odvážná, abych mu řekla o svých pocitech. Když na Silvestra začala odbíjet půlnoc, stála jsem se sourozenci před naším domem a pozorovala ohňostroj. A bylo mi krásně. Věděla jsem totiž, že i když jsem sama, tak už nikdy nebudu osamělá. Tehdy jsem řekla: Ano, Hospodine, jdu do toho. S kamarádem jsme si po Novém roce krásně o všem popovídali a rozešli se v dobrém. Aby toho nebylo málo, Bůh mě potrápil ještě jedním nápadníkem. Ale ani on mé rozhodnutí nezměnil.

Na svém profilu na Facebooku máš napsáno, že jsi OPravdová studentka. Co to znamená?

Pro nás dominikány je důležité studium. Správný dominikán by měl prý v jedné ruce držet Bibli a v druhé noviny – tedy žít Písmem, ale zároveň vědět, co se děje kolem něj. Když svatý Dominik zakládal náš řád, vysílal řeholníky kázat mezi lidi. A jelikož měl rád knihy a věděl, že bratři budou potřebovat silné argumenty k přesvědčení heretiků (nevěřících, odpůrců víry – pozn. red.), nabádal je ke studiu. A tak když jsem začala s magisterským studiem a zároveň složila sliby řádu, stala jsem se doslova OPravdovou studentkou – Ordo Praedicatorum je název řádu dominikánů v latině. Ale i přesto, že jsem věčná studentka, pro mě bylo samotné studium občas problémem.

„Vždycky jsem chtěla pracovat s lidmi. Vystudovala jsem tedy sociální činnost a výchovatelství na církevní střední škole v Bojkovicích u dominikánek. Pokračovalo to na vysoké sociální pedagogikou. No a dnes jsem vychovatelka v pražském domově mládeže.“

Co ráda děláš jen tak pro radost?

Ráda čtu a píšu dopisy. Mám kamarádku v jiném klášteře, se kterou si moc ráda vyměňuju dopisy – někdy mají třeba i 15 stran. Měla jsem i období psaní básniček, byly to takové napůl modlitby. Taky jsem ráda ve společnosti druhých, ať už sester, tak kamarádů. I ten folklór má pořád v mém srdíčku místo – když mám možnost, s radostí si zatancuju, zahraju na nějaký nástroj nebo si zazpívám. ☺ Se známými sestrami z různých kongregací navíc píšeme blog o řeholním životě s názvem Exkluzivně nejen z klauzury (klauzura je prostor vyhrazený pro řeholníky vzniklý pro potřebu ústraní a vzdálení se od společnosti – pozn. red.).

„Nebojte se položit si otázku, kam vás Pán volá. Mějte odvahu říci mu své ‚ano‘.“

Naplňuje tě řeholní život?

Ano. I když oproti mladším sestram, které znám, si někdy připadám až vyhořelá ☺. Ony jsou tak krásně nadšené, plné očekávání – stejně jako

kdysi já. Teď už mám ty první roky za sebou, takže to prvotní nadšení už opadlo. Ale to rozhodně neznamená, že bych chtěla odejít. Teď prožívám ten reálný život sestry oproštěný od iluzí, který dokáže být stejně jako běžný život někdy únavný. Je to hlavně o vytrvalosti, věrnosti, o snaze vyhledávat možnosti být s Bohem.

<https://www.in.cz/clanky/duchovni-osobnost/rozhovor-se-setrickou-stepankou-unw.htm>

Výnosy účelových sbírek v naší farnosti v lednu až dubnu letošního roku

Na podkladě usnesení pastorační rady uvádíme níže výnosy účelových sbírek v květnu letošního roku (2020):

Datum	Účel	Částka
do poloviny května	pokladnička na misie	460,-
do konce května	postničky	2148,-
17. května	sbírka na pronásledované křesťany	12165,-
31. května	sbírka na pastorační aktivity v diecézi	9725,-

Bůh vám všem oplát' vaši štědrost.

P. Zdeněk Sedlák

Uzávěrka příštího čísla farního listu je 22. srpna 2020

Změna uvedených údajů vyhrazena (nutno sledovat ohlášky). Neprodejné!

Náklady na jeden výtisk činí 10 Kč.

Pro vnitřní potřebu vydává Římskokatolická farnost Nížkov, Nížkov 10, 592 12

tel.: 566 675 129, IČ: 48895661, bankovní spojení: 165081021/0300

webové stránky: www.farnost-nizkov.cz

P. Zdeněk Sedlák – administrátor farnosti: sedlak.zdenek@dihk.cz, 604 246 882

Vojtěch Bárta, Marie Bruknerová – šéfredaktori farního listu

farni.list.nizkov@email.cz - email

Aneta Pokorná, Jana Vosmeková, Jaroslav Jelínek, Petra Eliášová – redaktori farního listu
